

Jak

Byla jsem příliš mladá a nechápala jsem, proč nás odsoudili zemřít.

Čím jsme se provinili?

Nerozuměla jsem tomu, jak se lidé najednou změnili jedni v katy a druzí v oběti.

Jak to jenom bylo možné?

Jak se stalo, že nás lidskost odsunula do zapomnění? Jak došlo k tomu, že jsme nikoho nezajímali s výjimkou těch, kdo nás mučili?

Sbíráme kousky náhodně nalezených novin a v úkrytu z nich hltáme slova s nadějí, že tam najdeme vzkaz určený právě nám.

Jak to, že jsme nikdy žádnou takovou zprávu nedostali?

Před mýma očima ukradli život tisícům lidských bytostí a já jen šla a šla a neviděla žádné východisko.

Na hluchém i němém nebi se naše slzy změnilly v těžké šedé mraky plné hněvu a strachu.

Jak se to jenom mohlo stát?

Byli to ti, kterým se v pohledu zračila naděje. Ty pohledy mi pomáhaly udržet se na nohou.

Dnes vidím, přemýšlím a ne snadno i píšu, protože čím víc přemýšlím, tím obtížnější je pro mě nalézt odpovědi na všechny ty otázky.